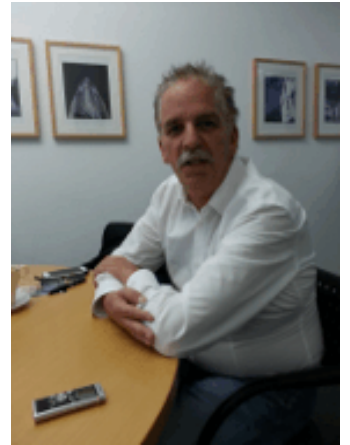

Ming Oma wor jo en zogewanderte Kölsche, ävver die kom halt vun Bruchhausen un hatt do su ne Slang schon drop. Se hät dann en ehrem Leve, die es fünfunnüksig Johr ald gewoode, de kölsche Sproch su verinnerlich, dat ging gar nit anders. Ich fung dat immer su schön. Die hatt ens irgendwann em Kreeg en Operation gehat an der Nas un donoh kunnt die ni' mih rüche. Alsu et Rüche wor völlig usgeschlosse.

Dann gov et wirklich Situatione en der Famillich, wann ens irgendeiner am Desch e Fützche gelooße hät, dann hät die dat geschmeck. Anstatt zo rüche kom op eimol: "Wat för en aal Sau hät dann hee gedresse?" Dat wor typisch Oma un dat vergiss de em Leve nit. Die Frau es fünfunnüksig Johr ald gewoode. Et wor einfach toll met ehr zo spreche.

Manfred Hille bei der Aufnahme

Hin un widder, wann ehr der Korv ömgefalle es, wo de ganze Knöpp un et Nihzeug dren wore, do es die met ehre nüksig Johr üvver der Boddem gekroffe un wor die Dinger am Usschänge un säht: "Ehr Biester! Woröm sid ehr widder ömgefalle!?"

Also dat woren einfach su kölsche Situatione, wie mer se eigentlich nor en ner Famillich metkritt, wann der Opa vun der Aal Muur¹ kütt un de Oma irgendwie dohinge och vum Rhing. Ävver et wor einfach schön.

1) Aal Muur = Alte Mauer am Bach

Hille, Manfred (57): *Schmecke, nit rüche!*

mɪŋ 'ʔoma vɔː jɔ ɛ̃ 'ʔsuːjəvəndətə kœlfə ʔabə di kɔm_ɔlt fɔn bʁʊx'hɑʊzən_ʊn hatːɔ zʊn zʊn slɛŋ fɔn dʁʊp ʔʊn hɛtːan ʔiːvəm levə di ʔɪs fʏŋŋːŋʏsɪf jɔː ʔalt jəvoːdə hɛt sə di kœlfə ʃpɔːx zʊ fɛʔɪnɛɪftːat ɡɪŋ jaː nɪt ʔandes ʔon_ɪf fantːat ʔɪmɛ zo ʃøːn di had_əns ʔɛŋtʃ'van_ɛm kɛːfj hat_səːn ,ʔopəvats'joːn jəhat ʔan dɛ naːs ʔʊn dɔ'noː kʊntːi nɪmi bʏfə ʔalzo_t bʏfə vɔ fœɪfj 'ʔʊsʃəʃlɔsə_ŋ dan jɔːv_ət vøɕklɪfj sɪtuatsjoːnən_ɛn dɛ fa'mɪɪfj vɛn_əns ,ʔɛŋt'eːnɛ ʔam dɛf ʔə fʏtʃjə jəbːsə hɛt dan hɛtːi dat jɛfmɛk ʔanʃtatːso vœfjə kɔːm ʔop ʔɛɪmal dan zʊ t t t vad_ŋ ʔaːl zɔʊ hɛtːan hɛː jədʁəsə dat vɔ 'tʏːpɪf 'ʔoma_ʊn dat fɛjɪs dɛ_əm lɛːvə nɪt dat ʔɪs di fʏaʊ_ɪs 'fʏmənʏsɪf jɔː ʔalt jəvoːdə ʔət fa 'ʔaɪnfa tɔl mɪt ʔiːɕ ʧʊ ʃpɛfjən hɪn_ʊn vɪdɛ vɔ zə ʔɔv_əns vɛn_ɛɕ dɛ kɔɪf 'ʔəmjəfalə ʔɛs vɔ dɛ jantʃə knœp ʔʊn_ət 'niːʧʊɪfj dʁɪnə vɔːvə ʔʊn da_ɛs di mɪt ʔiɕvɛ nʏŋsɪf jɔɕ ʔʏvɛ dɛ bɔdɛm jəkʁɔxə ʔʊn vɔː di dɪŋɛk_ɔm 'ʔusfɛŋə ʔʊn hɛt ʔiːɕ bɪːstɛvə zed_ɛ vɪdɛ 'ʔəmjəfalə ʔalzə dat vɔ ʔaɪnfa sʊ kœlfə ,zɪtuats'joːnən vɪ mɛ zə 'ʔɛɪntɪfj noɕ ʔɛnːɛ fa'mɛɪfj 'mɪtkʁɪt vɛn dɛ 'ʔopa fɔn dɛ ʔaːl muːɕ kʏt ʔʊn dɛ 'ʔoma ʔøɛntvɪ dɔ'hɪŋə ʔo fʏm bɪŋ ʔabɛ_t fa 'ʔaɪnfa ʃøːn

